

AMMENTAJA

Aikakauslehti 1/2002

Tykötarpeita kotien kristillisen perhe-elämän elvyttämistä, tukemista ja vaalimista varten.

Ammennusasiaa s. 2

Pikkupojan eväät ja samarialaisnaisen vesitilkkanen s. 2

Uskovan kodin talouden perusta s. 4

- Kymmenykset - Antaminen - Tyytyväisyys - Kiitollisuus

- Anominnen - Suunnittelu ja seuranta - Viisas kuluttaminen

- Peruskysymys: Miksi?

Raamatullinen kauneudenhoito s. 9

Kuinka kukkamullat lapsiperheessä vaihdetaan s. 16

Lasten sivuja s. 18, ynnä väliin pientä kevennystä

Ammentaja
Suuhusi Pasuunan pikkusisar

Julkaisija ja toimitus

Lähetyspalvelu-Mission Service ry
Rantatie 17
13300 Hämeenlinna
Puh 03 674 1116
Fax 03-31558587
ammentaja@lahetyspalvelu.fi

Vastaava toimittaja

Airi Marjakangas

airi.marjakangas@lahetyspalvelu.fi

Kuvitus ja ©

Hanna-Raakel Ahola

hmarjaka@mail.student.oulu.fi

Kansikuva

Teoksesta Kirby, Raamattu kuvina (WSOY 1953).

Pankkiyhteys

OP 538134 – 47500

Tilaukset

Lehtä toimitetaan talkootyönä ja julkaistaan lahjoitusten varassa, uskonvaraisen periaatteen mukaan, varsinaista tilausmaksua ei ole. Jos tahdot auttaa työssämme, voit lähettää tukesi tilillemme tai muulla tavoin. Pienikin tuki on tarpeen. Lehti ei tavoittele voittoa.

Painopaikka

Misservpaino

ISSN 1238-7525

Ammennusasiaa

Ammentaja on Suuhusi Pasuuna -lehden pikkusisar. Tarkoituksena on ammentaa pyhien yhteisestä aarreatasta uutta ja vanhaa jokaisen lukijan hyödyksi; kysellä vanhoilta ja tutkia Kirjoituksista, kuinka kristityn arkielämää eletään, sekä kirjata ylös nykykristityn käytännön kokemuksia Jeesus -tiellä.

Paavo Ruotsalainen kirjoitti: "Ottakaa tie eteenne kotona" (Sisällisen tykökäymisen neuvot s. 32). Nykyään puhutaan usein "hengellisestä kodista", mutta olisiko jo aika tehdä oma koti hengelliseksi? Tehtäisiinkö Jumalalle asuinpaikka kotiimme? Hänhän asuu "...korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki,..." Jes 57:15, ja sanoo katsovansa "...sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä." Jes 66:2

Airi Marjakangas

Pikkupojan eväät ja samarialaisen vesisilkkanen

"Tuokaa ne tänne minulle", sanoi Jeesus (Mt 14:18).
"Eräs samarialainen nainen tuli noutamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: "Anna minun juoda astiastasi." (Jh 4:7)."

On aivan luontevaa, kun pyydämme Jumalaa antamaan meille jotakin. Siihenhän Jeesus kehoittikin: "Anokaa, niin teille annetaan!" Ylläolevassa kahdessa esimerkissä tapahtuu toisinpäin: Jeesus pyytää antamaan itselleen jotakin. Pyynnöt ovat sinänsä mitättömän vähäisiä – viisi ohraleipää, kaksi kalaa ja tilkkanen vettä. Jokainenhan tämän verran halutessaan voi Jeesukselle antaa – vai voiko? Oleellisinta tässä onkin huomata, että Jeesus pyytää myös vastavuoroisesti antamaan ja jakamaan niitä mahdollisuuksia, mitä meillä on. Suostuessamme tähän, sillä on oleva suuri merkitys omamme ja läheistemme elämään. Erityisen merkitykselliseksi tämä koituu perhe-elämän kannalta, kuten voimme huomata, kun tarkastelemme näitä esimerkkejä pienen pojan, "poikasen" (Jh 6:9) ja vettä ammentamaan tulleen naisen näkökulmasta.

Poikanen toimi toisin, kuin muut, joita oli erämaassa koolla pitkälti yli kymmenen tuhatta ihmistä. Varmuudella voimme olettaa, ettei poikanen ollut ainoa, jolla oli vielä syömättömiä eväitä tai rahaa mukana. Monella

muullakin täytyi olla, mutta opetuslasten tiedustellessa he pysyivät viisaasti vaiti. Parempi pitää "jemmassa" itsellään kaiken varalta, suotta niitä toisille jakamaan. Ei niistä kaikille kuitenkaan riitä! Tätä mieltähän Filippuskin oli mukaan otettujen varojen riittävydestä. Pikku poika ei pysähtynyt laskelmoimaan: "Minulla on ja kyllä näistä riittää muillekin nälkäisille!" Jos rohkenemme mielikuvissamme kurkistaa pojan kotiin, ymmärrämme, että ehkäpä äiti, joka oli varustanut eväät pojan reppuun, oli kotona neuvonut, että tulee olla valmis antamaan ja jakamaan vähistäänkin tarvittaessa toisille. Kaiken ylläpitäjä ja huolitsija, Jumala, joka nälkäiset korpinojatkin ruokkii (Ps 147:9), pitää kyllä huolen leivästä ja muista tarpeista tulevinakin päivinä! Eikä poika joutunutkaan pettymään. Hänellä oli retkeltään kotiin vietävänä enemmän leipiä, kuin niillä, jotka kantoivat omat kuivat ja homeiset leipänsä ja pilaantuneet kalansa takaisin.

Tässä onkin oiva esimerkki siitä, kuinka suuriarvoista on, että lapsilla on koti, jossa neuvotaan luottamaan Jumalaan, opetetaan luopumaan omastaan ja ottamaan toiset ja varsinkin apua tarvitsevat huomioon. Tällaisilla "eväillä" varustaminen elämää varten, jota vain Jumalan pelon hallitsemat kodit voivat menestyksellisesti tehdä, on hyvin tulosvastaullista. Sijajaan monet lapset joutuvat lähtemään joko katkeroituneina tyhjätaskuina tai sitten vaikkapa taskut euroja pullollaan itsekkinä ja toiset jalkoihinsa talleavina, omia etujaan ajavina yksilöinä maailmalle. Ei ole ihme, että tällaiset eväät kodinperintönään saaneet, olivatpa köyhiä tai rikkaita, löytävät nykyisenäkin aikana toisensa samasta huumeremmistä ja jopa yhteisen terrorismin lipun alta.

Jos vielä rohkenemme hetkeksi asettautua samarialaisen naisen asemaan, ymmärrämme, että hänen perhe-elämäänsä varjosti syvä tragedia. Hän oli menettänyt viisi miestänsä joko kuoleman tai kenties avioeron kautta, sitähän ei teksti tarkemmin kerro, kuin ei myöskään sitä, että nainen olisi elänyt siveettömästi, kuten monien mielikuvitus on kautta aikain halunnut hänet nähdä. Surua ja tuskaa oli naisen elämässä aivan riittämiin, mukaanluettuna ympäristön vieroksuva paine ja tuomitseva suhtautuminen tällaiseen ilmeisen "Jumalan kirouksen alla" vaeltavan ihmisen elämään. Ei ollut mitenkään ihmeteltävää, ettei hän nykyisen miehen kanssa uskaltanut enää virallistaa avioliittoaan pelossa, että siinä käy samalla tavalla.

Kaivolla nainen kohtaa miehen, joka puhuttelee häntä ihmisenä pyytäen vettä janoonsa. Sukeutunut keskustelu paljastaa, että nainen oli syvällisesti pohtinut iäisyyskysymyksiä ja etsinyt oman elämänsä tragediaan vastauksia. Jeesus kehoittaa noutamaan nykyisen (avo)miehensä kaivolle. Vaikka teksti ei tätä tarkemmin kerrokaan, epäilemättä nainen monien kyläläisten saattamana tuleekin nykyisen miehen kanssa takaisin Jeesuksen luo ja saa kuulla vapauttavan sanan, joka tyydyttää hänen janonsa lopullisesti: Koettelemukset ovat ohi, kirouksen pelko on poissa! Menkää, virallistakaa liittonne ja laittakaa kotinne kuntoon!

Iloitsemme yhdessä vaimoni kanssa tästä Suuhusi Pasuuna -lehden pikkusisaren syntymästä. Erityisesti henkilökohtaisella tasolla iloitsen, että rakas vaimoni ja työtoverini on saanut sydämelleen ryhtyä tämän Ammentaja-lehden välityksellä ammentamaan "uutta ja vanhaa" kristityn arkielämän, perhe-elämän, lasten ja kotien eheyttämiseksi ja vanhemmuuden vahvistamiseksi nykyistä uusavuttomuutta vastaan. Tervetuloa tähän työhön mukaan vastuuta kantamaan! Reino Marjakangas

Airi Marjakangas:

Kodin talouden perusta

Kristityn elämää eletään hyvin monenlaisissa olosuhteissa, mutta minkä varaan rakennan suuren tai pienen, rikkaan tai köyhän talouteni? Mitä sanoo Jumalan Sana rahankäytöstä? Jumalan oma haluaa toteuttaa Taivaallisen Isänsä tahtoa, siksi Hänen mielipidettään on tarpeen kysyä. Avoimin silmin Raamattua lukeva löytää Jumalan tahdon tien. Tähän olen poiminut muutamia asioita ikäänkuin perustukseksi. Jumala on antanut meille ylenpalttisesti hyvää, siksi aloitammekin siitä, mitä Hän meiltä odottaa!

Kymmenykset

Jeesus piti kymmenysten antamista itsestäänselvyytenä: Mt 23:23 *“...te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.”* Huomaa: *“ei noitakaan”*, siis kymmenyksiä *“sikseen jättää”*.

Ensimmäiset kymmenykset, joista Raamattu kertoo, maksettiin noin neljäsataa vuotta ennen Moosekselle annettua lakia. Ne suoritti Aabraham *“Jumalan varastohuoneeseen”* (Mal 3:10) Melkisedekille, joka toi hänelle leipää ja viiniä (1 Ms

14:18-20). Kymmenykset ovat siis lakia vanhemmat.

Kymmenykset ovat kymmenesosa tuloista, joista verot on jo maksettu (Mt 22:21). Pienen pojan neljän euron tienestistä 40 senttiä, suuren johtajan kahdenkymmenen tuhannen euron nettotuloista kymmenykset ovat kaksituhatta euroa ja työttömyyskorvauksesta, jota tilille on tullut esim. kolmesataakaksikymmentä kahdeksan euroa, ne ovat kolmekymmentäkaksi euroa ja kahdeksankymmentä senttiä.

Kymmenysten antamiseen liittyy lupaus (Mal 3:10): *“Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: toisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.”*

Jos joku haluaa rikkoo *“Älä varasta!”* -käskyä, niin kymmenysten kohdalla se on mahdollista: *“Riistääkö ihminen Jumalalta? Te kuitenkin riistätte minulta. Mutta te sanotte: “Missä asiassa me sinulta riistämme?” Kymmenyksissä ja antimissa”* (Mal 3:8).

Kymmenykset ovat Herran (3 Ms 27:30). Niiden käytöstä ei maksaja saa päättää, vaan ne on toimitettava viipymättä *“Jumalan varastohuoneeseen”* toisin sanoen paikkaan, josta Hänen leipäänsä, Jumalan Sanaa, jaetaan eteenpäin. Maksajan tulee vain kysyä tarkoin, mihin varastohuoneistaan Jumala nyt tahtoo hänen toimittavan kymmenyksensä.

Itse olen pitänyt kiinni kymmenysten antamisesta seitsemänkymmentäluvun alkupuolelta lähtien, eli siitä saakka kun olen asian ymmärtänyt. Maksoin alkuun sen myös opintolainasta, mikä näin jälkeenpäin hymyilyttää. Eihän laina ole tu-

loa! Mutta siitä se alkoi. Olen opettanut sen myös lapsilleni, sillä Sana sanoo: *“Totuta poikanen tiensä suuntaan, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea.”* Snl 22:6. Niinpä kymmenpenniset ja kymmensenttiset on koottu Jumalan Valta-kunnan työlle varattuun lippaaseen ja aika-ajoin tilitetty eteenpäin.

Jos itse on tekemässä Herran työtä, on Herran varojen erottaminen entistä tärkeämpää, etteivät omat ja työnantajani rahat sekaannu. Eihän maallisessa työsäkään pidetä luotettavana työntekijää, joka ei erota *“firman”* rahoja omistaan. Vaikka *“pörssini olisi pelastettu”*, niin kuin itsekin olen tullut Hänen lapsekseen, on minun hoidettava tämän elämän velvoitteeni ja otettava niistä täysi vastuu. Siksi Herra on antanut selvän ohjeen varojen jaosta, ja kymmenysten erottamisen jälkeen vastaan rahojeni käytöstä sekä lähimmäisten, velkojien ja viranomaisten että Herran edessä itse.

Antaminen

“Mutta älkää unhottako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin uhreihin Jumala mielistyy” Hepr 13:16.

Kymmenysten lisäksi ihmisellä on mahdollisuus vapaaehtoiseen antamiseen. Sitä tukevia raamatunkohtia on useita, esim: *“Autuaampi on antaa kuin ottaa”*, Apt 20:35, tai *“iloista antajaa Jumala rakastaa”*, 2 Kr 9:7 ja *“Toinen on antelias ja saa yhä lisää, toinen säästää yli kohtuuden ja vain köyhtyy.”* Snl 11:24. Se joka saa nauttia Jumalan runsaista antimista, haluaa itsekin antaa kaikkea hyvää eteenpäin. *“Lähetä leipäsi vetten*

yli, sillä ajan pitkäin sinä saat sen jälleen. Anna osa seitsemälle, kahdeksal-lekin, sillä et tiedä, mitä onnettomuutta voi tulla maahan”, Srn 11:1-2.

Antamisessakin on syytä kysellä, mikä on Jumalan tahto minun kohdallani. Lopunajan puheessaan, Mt 25:31-46, Jeesus kertoo vertauksen vuohista ja lam-paista. Erottelamisen peruste on se, miten on kohdeltu Jeesuksen vähimpiä veljiä. Usein on mietitty, keitä nämä Jeesuksen veljet ovat. Ovatko kaikki vähäosaiset niitä, sillä tulihan Jeesus ihmiseksi, veljeksemme? Vai ovatko juutalaiset Jeesuksen veljiä? Olihan Hän itsekin juutalainen, Daavidin sukua. Jeesus itse antaa tähän parhaan vastauksen. Hänen omaisensa tulivat (Mk 3:21) ottamaan häntä huostaansa, kun luulivat hänen olevan suunniltaan. Silloin Hän sanoi: *“joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja äitini.”*, Mk 3:35. Huomioimalla nämä Jeesuksen veljet, meillä on etuoikeus säästää omasta kulutuksesta ja antaa ikäänkuin Hänelle itselleen.

Velvoittavampaa antamista on verojen maksu. *“Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle mikä Jumalan on!”* Mt 22:21. Palkansaajalla tämä hoituu helposti, mutta yrittäjä joutuu itse huolehtimaan, että hänen tilinsä on puhdas sekä *“keisarin”* että Jumalan edessä.

Tyytyväisyys

Paavali oli oppinut oloihinsa tyytymään. Hän kertoo: *“Osaan elää niukuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa. Kaikki minä voin hänessä joka minua vahvistaa.”* Fl 4:12-13.

Timoteukselle hän kirjoittaa: *“Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä; mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.”* 1 Tm 6:6-8.

Hyvä ja kiitollinen mieli

“Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulien hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.” Hebr 13:15. *“...mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot.”* Snl 15:15. Monet tietävät, kuinka hyvälle kuoripotut voinokareen tai suolaripauksen kanssa nautittuna maistuvatkaan silloin, kun muuta ei ole. Ja kuinka yksinkertainen ruoka kirjoittaa kiitosmielen!

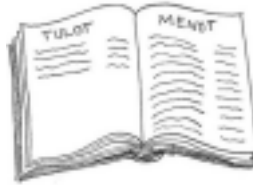

Anominen

Jeesus opetti Isä Meidän -rukouksessa pyytämään: *“Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme”*, Mt 6:11. Toisaalla Hän sanoo: *“Anokaa, niin teille annetaan.”* Mt 7:7. Taivaalliselle

Isälle on mieluista, että Hänen lapsensa pyytävät Häneltä mitä tarvitsevat. Jumala haluaa pitää yhteyttä lapsiinsa.

Hän voisi kyllä järjestää niin, että saisimme kaiken anomattakin, mutta kuka keskustelisikaan enää Hänen kanssaan. Siksi Hän on pannut omilleen tämän tien. *“Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjele-va teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa”*, Fl 4:6. *“Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoitaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?”* Rm 8:32.

Suunnittelu ja seuranta

Selvitetään ensin varmat tai todennäköiset tulot, esim. palkka, eläke, opintoraha, työttömyyskorvaus, yritystulot, avustukset, säännölliset suoritukset jne.. Bruttotulosta vähennetään verottajan osuus. Siinä on varat, jotka voidaan käyttää. Koko potista vähennetään ensimmäiseksi kymmenykset. Sitten pannaan kodin menot tärkeysjärjestykseen.

Osa menoista on pakollisia, kuten lääkkeet, lainojen lyhennykset, asuminen, vesi, sähkö, jätehuolto, työmatkakulut, päivähoitomaksut jne. Sitten huomioidaan muut välttämättömyysmenot, joissa on jo vähän jouston varaa, kuten ruoka, vaatteet, lasten urheiluvälineet, tavoit-

tesäästäminen, auto, puhelin, lehdet jne., seuraavaksi “vähemmän tärkeit” menot, esim. virkistys, harrastukset, matkat jne.. Viimeisenä lasketaan ylimääräiset vapaaehtoiset menot ja vapaaehtoinen säästäminen.

Eri taloudet arvostavat menojaan varallisuutensa tms. syystä eri tavoin ja toisella tärkeysjärjestyksellä, siksi suunnitelmista tulee omanlaisiaan, mutta on tarpeen tehdä jonkinlainen suunnitelma, jos haluaa elää varojensa mukaan. *“Sillä jos on alttiutta, niin se on otollista sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole”*, 2 Kor 8:12.

Suunnitelma kannattaa tehdä noin vuodeksi kerrallaan, ja sen toteutumista on hyvä seurata, ettei pääsisi tulemaan pahoja yllätyksiä. Osa menoista tulee maksettavaksi joka toinen kuukausi, osa neljännesvuosittain, jotkut puolivuositain, siksi koko vuoden suunnitelma auttaa ottamaan ne paremmin huomioon. Merkkipäivät ja niiden kulut on myös helpompi huomioida riittävän pitkässä suunnitelmajaksossa.

Suunnitelmallisuudesta puhuu myös Jeesus vertauksessaan Lk 14:28: *“Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istu laskemaan kustannuksia, nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi.”* Niinpä *“kelpo vaimokin”...* tarkkaa talonsa menoa, eikö hän laiskan leipää syö.” Snl 31:27. Lutherkin yritti selvittää talousasioitaan: “Pari kertaa hän otti kynän, laski hetken ja heitti kynän pois lausuen: “En enää viitsi laskea; siitä tulee vain mieli apeaksi. Luotan siihen, että Jumala on hullejien holhooja.” Sitä enemmän sai Katarina puuhata. Ja kyllä hän puuhasikin” (Sormunen: Uskon mies s.115).

Viisas kuluttaminen

Minua viisaimmat ovat keksineet pari hyvää sääntöä sille, joka haluaa kuluttaa harkiten: “Älä osta mitään, mitä et välttämättä tarvitse ja kun aiot ostaa, niin harkitse vielä kerran” ja – “Käy mahdollisimman harvoin kaupassa”.

Jeesuskin neuvoo säästäväisyyteen Jh 6:12: *“Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hän opetuslapsilleen: “Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan.”* Jopa runsaan siunauksen jälkeen, kun viisituhatta miestä (plus vaimot ja lapset) oli ruokittu viidellä leivällä ja kahdella kalalla, hän kehottaa välttämään tuhlausta.

Ruokamenot on yleensä se, josta ensimmäisenä aletaan säästää silloin, kun se on tarpeen. Yleensä jokaisella perheellä onkin siinä mahdollisuuksia tarkempaan harkintaan. Se jolla on hyvä numero-muisti, oppii pian tietämään mitä se ja se tuote maksaa siinä ja siinä kaupassa ja siten löytämään edullisimman ostopaikan. Toiselle on hyödyksi tehdä pieniä muistiinpanoja ja vertailuja paperilla. Mutta jos edullisempi tuote onkin kymmenen kilometrin päässä olevassa marketissa, on syytä huomioida myös bensakulut. Ruokakuluissa voi myös säästää leipomalla ja valmistamalla osan tai

kaiken itse, riippuen siitä riittääkö aika tai voimat. Marjat ja sienet ovat metsässä halvempia kuin marketin hyllyssä, mutta huomioi taas bensakulut.

Vaatemenot on toinen kuluerä, johon saa menemään hyvin helposti kaikki liikenevät rahat. Kirpputorit ja alennusmyynnit auttavat kulujen hallinnassa ja ompelukone ja muut vaateenkorjausvälineet lisäävät säästämismahdollisuuksia. Pukeutumisessa on syytä pohtia, mitä vaatimuksia työni sille asettaa, samoin kuin mikä on minun oma tyylini. Tarvitseeko minun olla viimeisen muodin mukaan pukeutunut? Onko työpaikallani "pukupakko"? Missä vaatteissa tarkeen, tai mitkä vaatteet kestävät työni vaatimukset? Mitä joudun ostamaan uutena, mitä löydän kirpputorilta, mitä teen itse?

Liikuntavälineiden hankinnassa on paikallaan sama harkinta. Lasten välineet joutuu hankkimaan jopa vuosittain, kun he kasvavat, eivätkä entiset enää mahdu.

Entäpä kodin sisustaminen: toinen viihdytys viisikymmentä vuotta saman sohvan ja maton kanssa, toinen haluaisi panna kaiken uusiksi jo parin kuukauden kulluttua. Tässä voisivat isoäidin neuvot olla hyödyksi. Aikaisemmat sukupolvet vaihtoivat mattoja, verhoja ja liinoja vuodentajan tai juhlapyhien mukaan. Juhlamatot ja arkimatot oli varattu erikseen, ja lepopäiväkin tuli pyhän tuntuiseksi, kun siivouksen jälkeen levitettiin lattialle pyhämatto. Tämä järjestely tulisi edullisemmaksi kuin aina uuden hankkiminen, mutta vaatii säilytystilaa vaihtomatoille ja verhoille.

Peruskysymys: miksi?

Asiat yhteenkootakseen kannattaa kysyä itseltään, miksi teen tämän. Miksi maksan kymmenyksiä? Miksi haluan maksaa kymmenyksiä? Mikä on antami-

seni perusmotiivi? Annanko liiastani? Usein olisi syytä, etten hukkuisi tavaraan! Annanko saadakseni kiitosta? Se on valitettavan inhimillistä, mutta sen voi välttää tekemällä lahjoituksensa esim. Venäjän keräykseen. Siellä kukaan ei tiedä, että tavara tulee juuri minulta. Annanko päästäkseni jätteistä eroon? Silloin on syytä katsoa peiliin. Jätehuolto on jo keksitty! Annanko siksi, että Jumala maksaisi minulle satakertaisesti? Onneksi Hän on sydänten tutkija (1 Joh 3:20) ja voin jäädä turvallis in mielin Hänen käsiinsä.

Olenko hyvällä, tyytyväisellä ja kiitolisella mielellä samalla, kun anon jopa Jaabeksen tavoin: *"Jospa sinä siunaisit minua ja laajentaisit minun alueeni; jospa sinun kätesi olisi minun kanssani ja sinä varjelisit pahasta, niin että minä pääsisin kipuja kärsimästä!"* 1Ak. 4:10. Teenkö talouteni seurantaa "elääkseni itselleni" ja saadakseni kaiken hyödyn käyttööni, vai hyötyvätkö tästä myös lähimmäiseni? Vai uppoanko laskelmiini niin, että koko maailma unohtuu? Entä, kun rahat eivät näytä riittävän edes paikalliseen, masentaako se niin, että suljen sydämeni Taivaalliselta Isältäni, joka on *"...rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi huutavat"*, Rm 10:12.

Säästänkö ostoksissani siksi, että saisin käyttää varojani lomamatkaan tai muuhun virkistykseen? Kristitylle se on hyvä peruste. Jumalakin lepäsi työrupeamansa jälkeen ja sääti meillekin lepopäivän virkistykseksemme. Samoin hän antoi ohjeen kolmesta loma-ajasta vuoden kieron mukaan. Lehtimajanjuhla kesti viikon ja sitä vietettiin syyspäivän tasauksen aikoihin. Pääsiäinen oli kahdeksan päivän juhla maaliskuussa (alkaen niisankuun 14. päivä) ja helluntai 50 päi-

Airi Marjakangas

Raamatullinen kauneudenhoito

“Pettävä on sulous, kauneus katoavainen; ylistetty se vaimo, joka Herraa pelkää!” Snl 31:30.

Ihminen on kaunistautumisasiassa harvoin tyytynyt Luojansa kädenjälkeen. Ulkomuodon korjailuun tuntuu olevan sekä sisäistä että ympäristön luomaa ulkoista painetta. Jopa peruskoulun ala-asteikäisillä, jo toisella luokalla, saattaa olla käsitys, että naisen kauneus on kokonaan meikkien varassa. Siksi lähdin tutkimaan, mitä Raamattu asiasta sanoo ja hämmästyin sen yhtenäisentuntuista linjaa, vaikka kirjoittajia on ollut niin monia satojen vuosien aikana.

Mitä Jumala tekee ihmisen kauneuden hyväksi? *“Ja Jumala sanoi:” Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme;”* 1 Ms 1:26. *“Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieramiinsa elämän hengen”,* 1 Ms 2:7. *“Mutta Aadamille ei löytynyt apua, joka olisi hänelle sopinut. Niin Herra Jumala vaivutti ihmisen raskaaseen uneen, ja kun hän nukkui, otti hän yhden hänen kylkiluistaan ja täytti sen paikan lihalla. Ja Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.”* 1 Ms 2:20-22. Mies on siis Jumalan käsin ja todella hyvän mallin mukaan muovattu, ja vaimo on tehty tarkan ennakkosuunnitelman mukaan ja huolellisesti miehelle sopivaksi avuksi. Valmistusprosessi vaikuttaa siis täydelliseltä! Jos tämäkään ei riitä, niin: *“sinä(Herra) olet heidän väkevyytensä, heidän kaunistuksensa”,* Ps 89:18 ja: *“..Herra on mielistynyt kansaansa, hän kaunistaa nöyrät pelastuksella.”* Ps 149:4. Ja vielä: *“Jotka häneen(Herraan) katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu.”* Ps 34:6. Edelleen: *“Herran, Herran henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrille, lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, ...panemaan Siionin murheellisten päähän – antamaan heille – juhlapäähineen tuhkan sijaan, iloöljyä murheen sijaan, ylistyksen vaipan masentu-*

>>>
vän kuluttua pääsiäisestä. Virkistyneenä on hyvä palata työnsä ääreen, ja olemme varmasti lähimmäisillemmekin mieluisampaa seuraa levänneenä ja iloisena kuin väsyneenä ja kärtyisenä.

Vaikka varani ja omaisuuteni on Jumalan edessä omassa hallinnassani ja minulla on täysi oikeus käyttää niitä niinkuin tahdon, kuvastaa käyttäytymiseni

kuitenkin väistämättä elämäni arvoja. Mikä on tärkeintä, se saa suurimman huomion. “Isä meidän” -rukous alkaa: *“Pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maanpäällä niinkuin taivaassa;”* Mt 6:9-10. Jeesus esitti henkilökohtaisen tärkeysjärjestyksensä tässä rukouksessa. Onko se minunkin järjestykseni?

neen hengen sijaan”, Jes 61:1,3.

Monia kauniita ihmisiä mainitaan Raamatussa. *“Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, huomasivat Jumalan pojat ihmisten tyttäret ihaniksi”,* 1 Ms 6:1-2. Aabraham sanoo vaimostaan Saarasta: *“minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen.”* 1 Ms 12:11. Rebekka *“oli näöltään hyvin ihana”,* 1 Ms 24:11. Raakelilla ja hänen pojallaan Joosefilla *“oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot”,* 1 Ms 29: 17. Ensimmäisestä Israelin kuninkaasta, Saulista sanotaan, että hän oli *“nuori, kaunis mies”,* 1 Sm 9:2.

Daavidin lapsista ja lapsenlapsista kerrotaan: *“Koko Israelissa ei ollut niin kaunista miestä kuin Absalom, eikä ketään niin ylistettyä: kantapäystä kiireeseen asti ei ollut hänessä yhteen virheä... ja Absalomille syntyi kolme poikaa ja tytär, jonka nimi oli Taamar; hän oli kaunis nainen.”* 2 Sm 14:25,27. Adonia, Absalomin nuorempi veli *“oli myöskin hyvin kaunis mies”,* 1 Kn 1:6. Batseba-kin oli *“näöltään hyvin ihana”,* 2 Sm 11:2. Daavidin hoitajakin valittiin tarkkaan: *“Ja he etsivät koko Israelin alueelta kaunista tyttöä ja löysivät suunemilaisen Abisagin ja veivät hänet kuninkaan tykö. Hän oli hyvin kaunis tyttö ja tuli kuninkaan hoitajattareksi ja palveli häntä”,* 1 Kn 1:3-4.

“Eikä ollut koko maassa niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret”, Jb 42:11. Kuningatar Vasti *“oli näöltään ihana, ja Ester oli “vartaloltaan kaunis ja näöltään ihana”,* Est 1:11. Kuinka sitten kauniit elämässään selvisivät, sen voi jokainen lukea itse Raamatusta.

Mikä on kauniste ihmisessä? Ainakin *“iloinen sydän”,* se nimittäin *“kaunistaa kasvot”,* Snl 15:13. *“Ihmisen viisaus”* taas *“kirkastaa hänen kasvonsa”,* Srn 8:1. *“Ihaninta”* puolestaan *“ihmisessä on hänen laupeutensa”,* Snl 19:22, kun taas *“Voima on nuorukaisen kunnia, ja harmaat hapsset ovat vanhusten kaunistus.”* Snl 20:29. Asian kääntöpuolikin on kova: *“Kultarengas sian karsässä on kaunis nainen älyä vailla.”* Snl 11:22!

Selviä kauneudenhoito-ohjeita antavat Uudessa Testamentissa Paavali ja Pietari. Paavali kirjoittaa 1 Tm 2:9-10: *“niin myös, että naiset ovat säädyl-lisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla, vaan hyvillä teoil-la, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.”* Pietarin ohjeet ovat hyvin samankaltaisia 1 Pt 3:3-5: *“Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa: tämä on Jumalan silmissä kallis. Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan kaunistivat itsensä”.* Sivuhuomautuksena todettakoon, että joka jaksaa letittää hiuksiaan, letittäköön edelleen. *“Palmikoidut hiukset”* on uudessa käännöksessä korjattu hiuslaitteiksi, mitä Paavali ja Pietari tarkoittivatkin. Roomalaisilla ja kreikkalaisilla naisilla oli aikoinaan todella upeita hiuslaitteita, joiden valmistaminen oli kallista ja tuntikausien työn takana. Tästä työstä nämä veljet ystävällisesti täten vapauttavat kristityt naiset!

Kauneudenhoito-ohjeisiin voidaan lukea myös Paavalin opetus käyttäytymisestä seurakunnan kokoontumisessa, 1 Kr 11:5-6, 10-15: *“Mutta jokainen vai-*

mo, joka rukoilee tai profetoi pää peittämättönnä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama, kuin jos hänen päänsä olisi paljaaksi ajeltu. Sillä jos vaimo ei verhoa päätään, leikkauttakoon hiuksensakin; mutta koska on häpeäksi vaimolle, että hän leikkauttaa tai ajattaa hiuksensa, niin verhotkoon itsensä... Sentähden vaimon tulee pitää päässään vallanalaisuuden (uusi käänös: "arvonsa", alkukielellä **eksuusia** = valta, mahti) merkki enkelien tähden. Herrassa ei kuitenkaan ole vaimoa ilman miestä, eikä miestä ilman vaimoa. Sillä samoin kuin vaimo on alkuisin miehestä, samoin myös mies on vaimon kautta; mutta kaikki on Jumalasta. Päättäkää itse: sopiiko vaimon rukoilla Jumalaa pää peittämättönnä? Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi; ja että jos vaimolla on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annetut hänelle huntuksi." Naiset olivat alkaneet olla seurakunnan kokouksissa niinkuin kotonaan (jopa "rössöttää"), ja unohtaneet, että kun lähdetään "ulos", pukeudutaan tilanteen mukaan. Sivistynyt nainen palmikoi hiuksensa ja satoi ne päälliinoilla pääläelle, niin että hiukset ja liinat yhdessä muodostivat päähineen. Ilman tätä päähinettä kunniallinen nainen ei esiintynyt kodin ulkopuolella (lue: Nikolainen: Paavalin korinttilaiskirjeet, s. 89). Yleiset naiset sen sijaan kulkivat hiukset kiinnittämättöminä, tai jopa leikasivat ne.

Parhaat korut neuvotaan sananlaskuissa: "Kuule, poikani, isäsi kuritusta äläkä hylkää äitisi opetusta, sillä ne ovat ihana sepele sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi", Snl 1:8-9. "Viisauden alku on: hanki viisautta, ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä. Anna sille korkea arvo, niin se sinut korottaa, se kunnioittaa sinua, jos sen syliisi suljet; se panee päähäsi ihanan sepeleen ja lahjoittaa sinulle kauniin kruunun", Snl 4:7-9. "Autuas se ihminen, joka on löytänyt viisauden, ihminen, joka on saanut taidon. Sillä parempi on hankkia sitä kuin hopeata, ja siitä saatu voitto on kultaa jalompi. Se on kalliimpi kuin helmet, eivät mitkään kalleutesi vedä sille vertaa", Snl 3:13-15. "Poikani, nämä älkööt häipykö näkyvistäsi, säilytä neuvokkuus ja taidollisuus, niin ne ovat elämä sinun sielullesi ja kaunistus sinun kaulaasi." Snl 3:21-22. "Kultainen korvarengas ja hienokultainen kaulakoru on viisas neuvoja ynnä kuuleva korva." Snl 25:12.

Hajuedestä puheenollen: "me olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien että kadotukseen joutuvien joukossa: näille tosin kuoleman haju kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu elämäksi", 2 Kr 2:15, 16.

Kauneudenhoidon erityistilanne on morsiamen kaunistautuminen sulhastaan varten. Uuden Jerusalemin ihanuuttakin verrataan siihen. Se laskeutuu Jumalan tyköä "valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu." Ilm 21:2. Jesaja taas runoilee: "Minä iloitsen suuresti Herrassa... sillä hän pukee ...ylleni autuuden vaatteet... morsiamen kaltaiseksi, joka on koruillansa kaunistettu", Jes 61:10.

Korkeassa veisussa sulhanen kertoo: "Ihanat ovat sinun poskesi käätyinensä, kaulasi helminauhoinensa." Muut sanovat morsiamelle: "Me teemme sinulle kultakäädyt ynnä hopeasta niihin nastat", ja morsian vastaa: "Kuninkaan istuessa pöydässään tuoksui minun nardukseni kaiken aikaa." Kv 1:10-12. Taas

sulhanen puhuu: ”Olet lumonnut minut, siskoni, morsiameni, lumonnut yhdellä ainoalla silmäykselläsi, yhdellä ainoalla kaulakoristeesi kädellä. Kuinka ihana onkaan sinun rakkautesi,.. suloisempi kaikkia balsameja sinun voiteittesi tuoksu! Sinun huulesi tiukkuvat hunajaa morsiameni; mesi ja maito on sinun kielesi alla, ja sinun vaatteittesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu.” Kv 4:9-11 ja 6:5: ”Käännä pois silmäsi minusta, sillä ne kiehtovat minut. Sinun hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadilta.”

Ahasveroksen hovissa morsiamen kaunistaminen oli hyvin perusteellista puuhaa: ”Kun jonkun tytön vuoro tuli mennä kuningas Ahasveroksen tykö, sittenkin hänelle oli kaksitoista kuukautta tehty, niinkuin vaimoista oli määrätty – sillä niin pitkä aika kului heidän kauneudenhoitoonsa: kuusi kuukautta mirhaöljyllä, toiset kuusi kuukautta hajuaineilla sekä muilla naisten kauneudenhoitokeinoilla – meni tyttö kuninkaan tykö.” Est 2:12.

Entäpä meikkaus? Ketkä sitten meikkasivat sinä noin neljäntuhannen vuoden aikana, jonka raamatunhistoria suunnilleen kattaa? En löytänyt montaa selvää kertomusta, mutta ainakin Iisebel, epäjumala Baalin palvelija, Israelin kuningatar, meikkasi. ”Sitten Jeehu tuli Jisreeliin. Kun Iisebel kuuli sen, maalasi hän ihomaalilla silmäluomensa, koristeli päänsä ja katseli ulos akkunasta.” 2 Kn 9:30. Ohola ja Oholiba, porttonaiset, jotka olivat Samarian ja Jerusalemin vertauskuvia Jumalan kuvatessa kansansa luopumusta, Hes 23:40: ”ne tulivat (rakastajat)..., joita varten sinä peseydyit ja maalasit silmäluomesi ja panit päällesi korut.” Ja vielä tytär Siion, taas vertauskuvallinen henkilö, Jer 4:30: ”Ja sinä tuhon oma, mitä teet, kun pukeudet purppuraan, kun koristaudut kultakoristeilla, kun suurennat silmäsi ihomaalilla? Turhaan sinä itsesi kaunistat. Rakastajat ovat hyljänneet sinut, he etsivät sinun henkeäsi.”. Enempää esimerkkejä en löytänyt. Löytääkö joku toinen? Nämäkin panevat, ainakin minut, harkitsemaan vakavasti ennen kuin meikkaan!

Pitäisikö koruistakin luopua? Se näyttää jäävän jokaisen oman harkinnan varaan, vaikka Paavali ja Pietari selvästi neuvovat pidättyväsyyteen.

Egyptistä lähdön koittaessa Herra kehoitti israelilaisia pyytämään naapureiltaan hopea- ja kultakaluja. Ja israelilaiset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan: he olivat pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultakaluja sekä vaatteita. Ja

Herra oli antanut kansan päästä egyptiläisten suosioon, niin että nämä suosivat heidän pyyntönsä; ja niin he veivät saalista egyptiläisiltä.” 2 Ms 12:35-36. Tätä saalista käytettiin myöhemmin kahteen tarkoitukseen. Ensiksi kultaiseen vasikkaan: “Ja kaikki kansa irroitti kultarenkaat, jotka heillä oli korvissaan ja he toivat ne Aaronille; ja hän otti vastaan kullan heidän käsistään, kaavaili sitä piirtimellä ja teki siitä valetun vasikan.” 2 Ms 32:3-4. Tämän raskaan lankeemuksen jälkeen ja Jumalan vihan syyttyä kansa teki itse johtopäätökset: “eikä yksikään pukeutunut koristuksia yllensä.” 2 Ms 33:4. Herrakin kehotti siihen, ja niin “israelilaiset riisuivat koristuksensa ja olivat Hoorebin vuoren luota lähtien ilman niitä”, 2 Ms 33:6. Toinen käyttö saaliille tuli, kun valmistettiin telttamajan pyhät esineet, 2 Ms 35:5: “Ottakaa siitä mitä teillä on, anti Herralle; jokainen, jonka sydän on siihen altis, tuokoon anniksi Herralle kultaa, hopeata ja vaskea.”

Abrahamin palvelija Elieser toi Rebekalle muhkeat kihlajaiskorut: “kultaisen nenärenkaan, joka painoi puolen sekeliä(8,18 grammaa) ja hänen käsiinsä kaksi rannerengasta, jotka painoivat kymmenen kultasekeliä(163,7 grammaa)”. Minun kihlajaiskoruni ovat vähän keveämpiä, mutta käytän niitä iloiten. Nehän muistuttavat minua, että olen naimisissa maailman parhaan miehen kanssa. On minulla jossain helminauhakin, aitoa rihkamaa, mutta mitenhän kävisi, jos koruja olisi ylenpalttisesti. (lue Hes 16 luku)!

Kuka on maailman rakkain poika?

Seitsenvuotias, ainoa poikani arvuutteli:

- Äiti, kuka on maailman rakkain poika?
- Oletkohan se Sinä?
- Ei, ei, ehei!
- No olisikohan se isi?
- Ei, ei! Etkö sinä äiti muista Jeesusta? Jeesushan se on maailman rakkain poika!

Herkullinen, terveellinen ja rapea leseleipä:

- 1 dl kaurasuurimoita
- + vettä 2 dl:n lasi täyteen
- 1 l vettä
- 2 ps kuivahiivaa
- 6 dl leseitä
- 4 tl suolaa (voim. suola, 3 tl norm. suola)
- 0,5 dl siirappia
- 1 kg vehnäjauhoja
- 1,5 dl ruisjauhoja
- 2 dl öljyä

Kaurasuurimoita liotetaan lasissa n. 2 h. 1 l vettä lämmitetään 42-asteiseksi ja kuivahiiva, leseet ja vähän vehnäjauhoja lisätään ja se-

koitetaan juurivelliksi, joka nostatetaan. Kaurasuurimolasillinen lämmitetään mikro-rossa kädenlämpöiseksi, ja lisätään juurivelliin. Siihen lisätään myös loput ainekset öljyä lukuunottamatta. Taikina vaivataan tasaiseksi ja lisätään öljy. Vaivataan valmiiksi. Taikina saa nousta kaksinkertaiseksi, sitten siitä leivotaan vuokaleipiä (4 kpl). Niiden annetaan nousta hyvin, ja paistetaan n. 200 asteessa n. 40-50 min. Jäähdytetään rapeakuorisiksi ilman leiviniinaa tai pelmeäkuorisemmiksi liinan alla.

Kotona suunniteltu ja testattu resepti. Herkullista!

Pojan puhkimenneen pöksyn paikkaus

“Joll’ on paikka paikan päällä, sill’ on markka markan päällä!”

Tarvikkeet: silityskangasta, mieluummin joustavaa, lankaa, olisi hyvä olla samanväristä kuin housut, paikkakangasta, ompelukone tai terävä silmäneula ja sormustin.

1. Pese rikkinäinen vaate ja kuivata.
2. Ratko toinen lahkeen saumoista auki sen verran kuin on tarpeen.
3. Leikkaa silityskankaasta hieman reikää suurempi pala ja silitä se kiinni reiän päälle nurjalle puolelle. Jos reikä on avoin, suojaa silityslauta leivinpaperilla.
- 4a). Ompele oikealta puolelta n. 5 sentin mittaisia tikkauksia lahkeen pituussuuntaan reiän päälle n. 1-2 mm päähän toisistaan. Älä turhaan käännä housuja, vaan käytä pakkia.
- 4b). Jos reikä on avoin, pane oikealle puolelle paikka, ja ompele sen reunat ensin harvalla suoraompeleella ympäri. Tikkaa se sitten ihan reunasta tiheällä siksakilla kunnolla kiinni.
- 4c). Jos joudut ompelemaan käsin, on viisainta käyttää paikkaa. Huomaa: käsin ommellessa ei sivuraumaa tarvitse ratkoa auki. Paikan reunasta n. 0,5 cm käännetään sisäänpäin ja ommellaan tihein pistoin yliluotellen. Silityskankaan liima vaikeuttaa neulan läpivientiä, ota sormustin avuksi.
5. Ompele lahkeen sivusauma kiinni.

Paikkasin poikani housut kerran toisesta kankaasta leikatuilla autonkuvilla, ja sain “eskarista” (esikoulu) kiitosta. Toiset pojat olivat sanoneet auton kuvia katsellessaan: “Onpa siististi paikatut housut!” (“siisti” tarkoittaa nykyslangissa hyvännäköinen)

Käyttääkö Jumala huumoria?

Nomen Nescio (=tuntemattomana pysyttelevä) -sisar kertoo:

Eräänä keskikesän päivänä muutama vuosi sitten olin sydämistynyt mieheeni. Syytä en muista, enkä haluakaan muistaa. Nalkutin, niinkuin miehille usein nalkutetaan:

“Ethän sinä saa mittää aikaseksi! Siinä vain sohovalla makkaat, ja kaikki on kesken! Ja niitä vihojakkaa et saa tehynksi! Kesä on kohta mennä, eikä meillä oo vihtan vihtaa!” jne., jne.. Mutta eiköpähän vain ollut Taivaan Isäkin kuulemassa sen rätkätyksen ja järjesti minulle näpähäksen nenänpäähän samantien. Parin päivän päästä tulivat kaupungin miehet puiston perkuuseen, ja kaatoivat koivuja ihan tonttimme raja-aidan taakse. Niistä oli lupa tehdä vihtoja. Niinpä, kun uupunut Herran palvelija ei jaksanut lähteä metsään, toi Herra hänelle vihtavärkit viereen. Herra pitää omistaan huolen, ja häpeän saa se (tässä tapauksessa oma vaimo!), joka käy heihin käsiksi!

Eräissä seuroissa sattui hupaisa tapaus. Olin pukeutunut parhaimpiini, ja katselin muita nenänvartta pitkin. Huomasin naapurin Katrin. Mikä herkkupala juoruilulle! Supatin vierustoverini korvaan: “Ois tuo Katri voinu vaihtaa etes puhtaat housut jalakaasa, ku tänne lähti. Kato nyt tuota pläsiä sen poloven kohalla. Tuliki taas niin tipalla, että melekeen myöhästy!” Vierustoverini vähän murahti: “Mitä se sulle kuuluu!”. Istuin hurskaan näköisenä loppuun asti, ja joimme kahvit seurojen päätteeksi. Kun olimme lähdössä kotiin huomasin jakussani, ihan edessä, kaksi senttiä leveän ja ainakin kaksikymmentä senttiä pitkän vaalean kuivuneen tahran. Se oli ollut siinä koko ajan. En ollut kotona pukeutuessani huomannut sitä! Minusta tuntuu, että Taivaan Isä nauraa minulle. Naurakaa tekin, niin minäkin teen!

Äiti-ihmisen arkielämää:

Kuinka kukkamullat vaihdetaan kaiken muun lomassa

Nyt alkaa olla aika tarkastella huonekasvejaan sillä silmällä! Otapa siis kukkien kastelukannu käteesi ja kastele hyvin, mutta ei liikaa, kaikki viherkasvi. Senjälkeen tyhjennä tiskikone, ja lastaa se keittiön lavuaarista ja työpöydiltä löytyvillä käytetyillä astioilla. Tyhjennä tiskipöytä kaikesta muustakin tavarasta. Näin saat työllesi tilaa. Levitä eilinen sanomalehti työpöydälle.

Käy komentamassa koululaisesi tietokonepelin äärestä läksyjen tekoon, ja sammuta tietokone.

Hae viime vuonna talteen panemasi multapussi ja kukkaruukut. Jos ne eivät ole siellä, mihin ne aivan varmasti vuosi sitten panit, niin katso siivouskomerosta ja tiskipöydän lavuaarin alla olevasta kaapista. Jos et vielä löytänyt, vilkaise eteisen kenkäkomerosta ja vaatehuoneen hyllyjen alta, aivan perimmäisestä nurkasta. Kun et vielä löydä niitä, kysy arvoisalta puolisoltsasi, olisiko tämä siirtänyt ne johonkin. Puolisosi vastattua: ”Ymphym öhöm”, mene keittiöön ja kerää sanomalehdet talteen.

Pue kuopuksesi haalariin ja laske pihalle. Ilmoita puolisollesi lähteväsi kauppaan. Käy hyvästelemässä myös koululaisesi, ja käske hänen ehdottomasti tehdä heti läksynsä. Pukeudu ulkovaatteisiin. Muista ottaa avain, kännykkä ja rahapussi mukaan, ja mene hakemaan kuopuksesi naapurin pihasta pulkkaansa.

Suuntaa kierrätyskeskukseen. Etsi kukkapurkit, äläkä vilkaisekaan muuta. Älä turhaan osta liian monta, ja muista, että tarvitset isompia, et pienempiä, kuin kukillasi on nyt. Jos kierrätyskeskuksesta ovat jo purkit lopussa, mene lähimpään halpamarkettiin. Varo ”muotiruukkuja” ne eivät kuitenkaan sovi sisustukseesi, vaikka näyttävät niin mielenkiintoisilta. Löydettyäsi sopivat kukkapurkit, muista ostaa myös multaa.

Jos vähän katseletkin tuotteita, jotka on asetettu hyllyihin ja telineisiin niin huokuttelevasti, niin älä osta mitään. Kiirehdi kassalle ja lisää vauhtia karkihyllyn kohdalla, vaikka kuopus kärryissä kiljuisikin.

Kännykkä soi juuri, kun

olet kassalla. Koululaisesi soittaa ja kertoo olevansa kuolemaisillaan nälkään. Taustalla soivat tietokonepelin äänet. Käske hänen heti sammuttaa tietokone, ja ottaa jääkaapista maitoa ja valmis makkaravoileipä. Maksa ostoksesi, ja kiiruhda kotiin. Voit vähän juostakin, siitähän kuopus niin pitää pulkassa istuessaan.

Kotiin päästyäsi pese kuoriperunat kiehumään ja ota pakasteesta valmis lihapullakastike kattilaan sulamaan. Pane levy ykköselle, ja muista lisätä vesitiikka. Tyhjennä taas tiskipöytä ja sitä lähinnä oleva työpöytä. (Nielaise toivottomuuden huokaus!) Pane koululaisen maitolasi ja leipälautanen tiskikoneeseen, appelsiinin kuoret roskikseen ja maitopurkki, mehupurkki ja leipäpussi jääkaappiin.

Ota iloinen ilme kasvoillesi ja mene koululaisen huoneeseen. Halaa häntä, ja kysy, joko läksyt on tehty. Jos on, anna lupa pelata vielä puoli tuntia, jos ei, ilmoita pelikiellosta, joka kestää kaksi päivää. Keskustele hänen kanssaan hetki kouluasioista ja läksyistä. Hillitse itsesi, kaik-

ki lapset eivät ole samanlaisia. Toisten on vaikea keskittyä tehtäviinsä, eikä aina ole kysymys tottelemattomuudesta tai laiskuudesta. Sellaisia lapsia, jotka tekevät heti koulusta tultuaan tai ensimmäisestä keuhkoehoituksesta läksynsä, on kyllä olemassa, mutta he ovat kuitenkin häviävän pieni vähemmistö.

Nyt voit alottaa kukkamullan vaihdon. Levitä sanomalehdet uudelleen työpöydälle. Hämmennä vähän kastiketta, ettei se pala pohjaan. Kerää puolet viherkasveistasi tiskipöydälle, ei niitä lattiaruukussa olevia.

Yritä muistella mitä teit millekin kasville viime vuonna. Joka toinen vuosi vaihdetaan kasvi isompaan ruukkuun, joka toinen vuosi riittää mullan lisäys. Kun et kuitenkaan muista, on parasta tarkistaa kaikki kasvit. Pane etusormi ja keskisormi kasvin rungon ympärille tueksi, käännä kasvi ylösalaisin, ja kopauta varovasti ruukku. Kasvin pitäisi irrota juurimultineen ruukusta, jos olet kastellut sitä sopivasti. Pane ruukku ja kasvi varovasti levittämiesi sanomalehtien päälle, ja imuroi rikkaimurilla lattialle varisseet multakokkareet. Muista poistaa seuraava kasvi ruukustaan sanomalehtien päällä, ettei tarvit-

se imuroida koko keittiötä.

Jos multapaakun pinta on aivan valkoisenaan juuria, on tarpeen vaihtaa suurempi kukkapurkki. Aseta kasvi keskelle ruukkuja ja lisää tuoretta multaa painelemalla joka puolelle kasvia, myös entisen mullan päälle. Kostuta hieman pintaa, älä kastele, kasvihan on jo sopivan kostea. Siinä on ensimmäinen valmiina.

Hämmennä taas kastiketta ja pyydä koululainen kattamaan pöytä. Seuraavan purkin mullassa ei juurikaan ole juuria näkyvissä. Työnnä se takaisin ruukkuunsa ja lisää multaa vain päälle. Muista jättää kasteluvara. Käsittele näin muutkin kasvit, ja siisti kukkapurkkien ulkosyrjät. Vie kasvit takaisin paikalleen ja pese kätesi.

Koeta haarukalla, joko perunat ovat kypsiä; jos ovat, kaada keitinvesi pois. Muistuta koululaista, että pöydän kattamiseen kuuluu myös maito, leipä, voi, puolukat, suolakurkut, jne. Kuopus huutaa vessasta: "Pyyhkimään". Käy hoitamassa hommasi, nosta pökkyt ylös ja pese kätesi.

Kerää varovasti sanomalehdet roskikseen, älä varistele multaa lattialle. Kaada multapussiin jäljellejäänyt multa lattiaruukussa olevan viherkasvin

juurelle ja tasoita. Imuroi taas rikkaimurilla ylivalu- neet kokkareet lattialta.

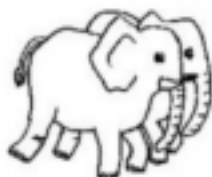
Puhelin soi. Vastaa siihen, mutta yritä selvittää nopeasti, sillä perunat ovat jo jäähtymässä. Puhelinmyyjän karkotettuasi (muistitko olla ystävällinen? Työtään hänkin vain tekee!) tyhjennä rikkaimurin sisältö roskikseen. Kerää jällellejääneet kukkaruukut muovikassiin ja työnnä tiskipöydän lavaaarin alla olevaan kaappiin ihan perälle. Pyyhi työpöytä ja tiskipöytä puhtaaksi mullasta ja imuroi jälleen lattialle pudonneet multakokkareet.

Puhalla kuopuksen pikusormeen ja lohduta häntä. Sano koululaiselle, että maito, leipä ja voi puuttuvat vielä pöydästä. Ota sumutinpullo, suihkuta vielä kaikki kasvisi, ja ihaille niitä hetken aikaa. Halaa koulukasta kiitokseksi pöydän kattamisesta. Nyt on aika käydä syömään.

PS Viime vuoden kukkaruukut ja puolipussillista kuivaa kukkamultaa löydät ensi kesänä, kun juhannuksen jälkeen siivoat varastoa. Ne ovat pahvilaatikossa varastohyllyjen alla oikeanpuoleisessa reunassa. Muista silloin hakea samaan paikkaan lavaarin alta keittiöstä ne muovikasissa olevat ruukut! AM

★ LASTEN ★ SIIVU ★

MITÄ ELÄIMIÄ NOOA OTTAA MUKAANSA ARKKIIN?
(LUE KERTOMUS NOOAN ARKISTA RAAMATUSTASI, 1.MOOS. 6:9-9:17)

NORSUT

KALAT

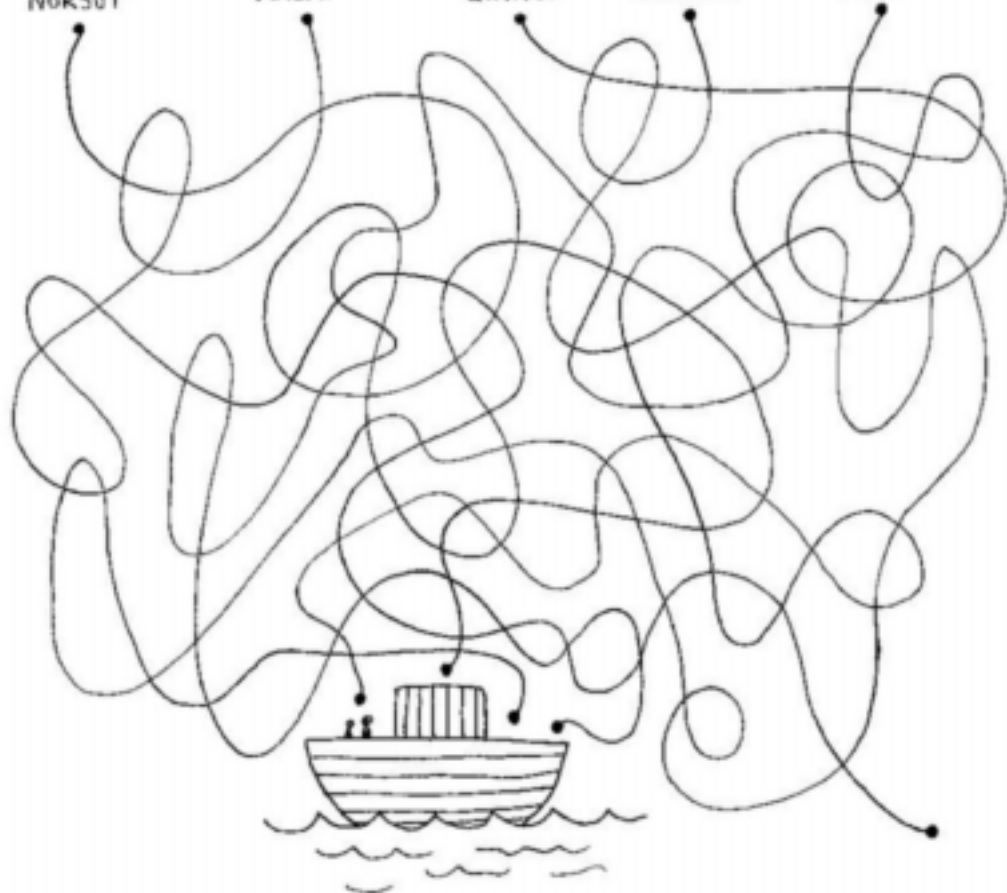
LINNUK

LAMPAAT

POSSUT

MIRJA-SALOMEN

MIRJA-SALOME HERÄÄ AIKAISIN AAMULLA JA TOIVOTAA MUILLE ILOISESTI HYVÄÄ HUOMENTTA.

IIIEEEHHH!!

ISOSISKO TÄYTYY HERÄTTÄÄ KOULUUN.

PÄIVÄ

© Hanna Karppinen 1973

KOP KOP

ISOSISKON LÄHDETTÄ MIRJA-SALOME MENEE KEITÄMÄÄN ISILLE KAHVIA.

MITÄ NYT? MIKSI ÄITI NÄYTTÄÄ TUOLLAISelta?

KAHVINKEITTO OLI SIIS KIELLETTYÄ... MIRJA-SALOME PÄÄTTÄÄ LÄHTÄÄ TUTKIMUSRETKELLE VESSAAN.

NO MITÄ NYT TAA? ONKO TÄMÄKIN KIELLETTYÄ?

ÄIDIN VAATEKOMERO ON IHAN SEKASIN. MUTTA EI HÄTÄÄ: MIRJA-SALOME ON ÄKKIÄ JÄRJESTÄNYT SEN!

SITEN MIRJA-SALOME MENEE LEIPOMAA PULLAA ÄIDIN KANSSA.

ALAKERRASSA ISIN KIRJASTUUN KAIKAA MYÖS HIUCAN JÄRJESTÄMISTÄ

KUKKA!

ULEK-OVI ON UNOHTUNUT AUKI. ONKOHAN ISOSISKO JO TULOSSA KOULUSTA? MIRJA-SALOME PÄÄTTÄÄ LÄHTÄÄ HÄNTÄ VASTAAN.

ÄITI HUOAA TYTÄRENSÄ VILLETÄVÄN JO KAUKANA TIELLÄ.

ON SE HYVÄ, ETÄ JOKU PITÄÄ HUOLTA ÄIDINKIN KUNNOSTA!

LOPPU

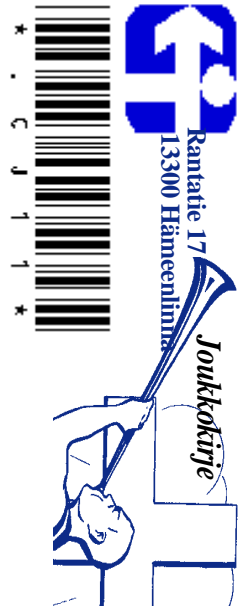
1. Ammentaja 1/2002
Rantatie 17,
13300 Hämeenlinna
p. 03 674 1116, 0400 684 344

Tilaa kaksi hyvää lehteä:
Suuhusi Pasuuna
Ammentaja

Yhteystiedot yllä.

Myös netistä:

www.lahetyspalvelu.fi

Raamatun henkilöitä

Pieniä huomioita Aabrahamista:

Iälliseksi tultuaan Aabraham lähetti palvelijansa Elieserin hakemaan vaimoa pojalleen Iisakille sukunsa luota. Elieser halusi tietää, kuinka menetellä, jos valittu tyttö ei haluaisikaan tulla hänen mukanaan maahan, jossa Aabraham ja Iisak elivät. Elieser kertoo: *“Hän vastasi minulle: “Herra, jonka edessä minä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä sinun kanssasi ja antaa matkasi onnistua”*, 1 Ms 24:40. Mutta Aabraham olikin sanonut: *“Herra, taivaan Jumala, joka otti minut pois isäni kodista ja synnyinmaastani, hän, joka puhui minulle ja vannoi minulle sanoen: “Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan”, hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, niin että saat sieltä vaimon pojalleni.”* 1 Ms 24:7.

Aabrahamilla ja Elieserillä asiasisältö on sama, mutta näkökulma eri. Palvelija katsoo isäntäänsä, jonka elämää hän on saanut seurata kymmeniä vuosia. Hän toteaa, että Aabraham on todella vaeltanut Herran edessä. Se on hyvä todistus toisesta annettavaksi. Aabraham itse katsoo Herraan, joka on häntä johdattanut. Hän on tullut vaelluksensa aikana tuntemaan Herran, ja osaa kertoa millainen Hän on ja kuinka Hän toimii.